

Изграждански, СРК

ЗМ

София

ПОСЛУШАНИЕ

П

23 година
3 лекция на общия класъ
20.X.1943 г. Сръда, 5 ч.с.
Изгрѣвъ - София

12

Отче вашъ. Давай, давай.

Слънчевата система представя единъ затворенъ кръгъ. Човѣкъ мяза на слънчева система и той е затворенъ кръгъ, има своя повърхност. Човѣкъ се движи по върхността на този кръгъ.

Питамъ: Кое важи. Животътъ е важенъ. За детето кое е най-важно. Животътъ е важенъ, но и знанието е важно. И придобиването на сила за малкото дете е важно. Детето не знае, то нѣма знание. Като се роди, то не знае, какъ да ходи. Върви по пътя на животните, пълзи. Три фази въ живота има: младини, възрастенъ човѣкъ, който е силенъ въ духовния свѣтъ и старъ човѣкъ, който съответствува на умствения свѣтъ. Старите иматъ много знания, опитности иматъ, но туй знание не може да го приложатъ. Тѣ иматъ капиталъ. Имашъ диамантъ, струва милиони, нѣма кому да го продадешъ. Съ него гладенъ може да умрешъ. При това може да те пречукатъ нѣкакде заради този диамантъ, който имашъ.

Азъ много пъти виждамъ две картини. Тѣ сѫ следнитѣ: Виждамъ такъ къвъ кръгъ мжже, добре облечени. Всѣки носи една пръчка, магическата пръчка, тояга. Всѣки е обърнатъ съ гърба къмъ другия. Всѣки гледа ~~къмъ~~ гърба на мжжа. Виждамъ жени, хубаво облечени, държатъ свити юмруци, държатъ нѣщо и малки деца. И тѣ носятъ по една пръчица. Женитѣ носятъ пръчицата въ лѣвата ръка, дѣсната е свободна. Мжетѣ носятъ пръчката въ дѣсната ръка. Като се движатъ въ този кръгъ онзи, който дойде потупа го съ пръчката си, виждамъ и женитѣ, тази, която седи съ гърба, ~~хванахъ я~~ за косата, разтъсва я. Цѣло едно движение гледамъ. И децата по краката се биятъ съ пръчкитѣ. То е една картина. Може нѣкой да счита, че има нѣщо дисхармонично. Има действително. Следнаа картина, тия хора се гледатъ лице съ лице. Всѣки дава по единъ хубавъ плодъ, мжже и жени и деца. Какво представляватъ тояжкитѣ? Всѣки единъ мжжъ като налага гърба на ближния си, предава му енергия. То е единъ контактъ. Онзи, който приема този контактъ и той го слага на другитѣ. Навсѣкакде този контактъ се предава. Гледамъ на срѣдата на този кръгъ едно 15 годишно дете, много даровито, умно, но толкозъ свое-нравно, никому не се подчинява, прави каквото иска. Петь пари не дава за никакви наставления. Като погледнешъ, може да четешъ, какъвъ е морълтъ. Не че е лошо, но то ще направи туй, което знає. Най-после въ центъра виждамъ единъ момъкъ около 21 година съ цигулката свири. Всичко туй като става, свири. Въ свирната пръчкитѣ се смѣнятъ и хубавитѣ работи идватъ. Каква може да биде тази свирня? тази пѣсень? Забеляжително е у детето като свири този цигуларь. Най-първо пръчкитѣ се смыниха. Додоха ябълкитѣ. Дедето забелязва като свири цигулальтъ съ рамото прави движения. Второто движение дигне рамената нагоре. Най-после третото движение тури единия крака настрана, тури и другия настрана. Всѣки единъ отъ васъ, който не разбира нѣщо, дигне едното рамо после другото, дигне и дветѣ рамена и най-после бутне съ единия или съ другия кракъ. Туй не разрешава въпроса. Най-после виждамъ туй дете играе. Следъ като направи тия движения, виждамъ, разиграва се. Такивехубави игри има. Казвамъ: "Право! Не съмъ виждалъ човѣкъ тъй хубаво дамирае. Сега вие какъ бихте свирили?"

Вие искаете животътъ да се измѣни. Слънцето изгрѣва, носи една отъ

най-великите тайни, най-великата хармония. Всъки ден се намирате предъ една велика хармония Слънцето, звездите, всичко каквото става, вие не ви интересува, вие ви интересуват много малки работи. Казвате: Туй нищо не струва, той е невежа, той е простакъ, той не е ученъ, няма благородство, няма знание. Какво значи простакъ? Вие не знаете, какво ищо е простакъ, невежа и него не знаете. Вие говорите ища несързани ~~тъ~~ съ оръхи. Оръха ако речешъ да го ядешъ, може да ти повреди зъбите. После отъ този оръхъ може да направишъ търговия, както съ скриши оръхите, ако съ стотина кила. Един оръхъ какъ тръба да го разработите.

Намирате се при тази картина тупаница Азъ виждамъ сегашните народи. Хората търсятъ свободата си само по начинъ, който не е Божественъ. Нали нѣкой путь обѣркатъ се концитъ! Не хванете отдено тръба. Ако знаете отъде да хванете концитъ, всичко ще стане добре! Обѣркано ищо има между умствения свѣтъ, духовния свѣтъ и физическия свѣтъ на хората. Ние сме ги раздѣлили, като че ищмате ищо общо! Ние считаме че между стомаха, храносмилението и между дишането ищма ~~живи~~ никаква връзка! Защото следъ смъртта на човѣка, мозъкъ и дикателните органи оставатъ на земята. Отъ физическия животъ като минимъ въ другия свѣтъ, минаваме къмъ високи форми на физическия животъ. Физически свѣтъ има въ духовния и въ умствения и въ Божествения свѣтъ! Най-възвишеното въ настъ е ~~същността~~ физическия на божествения свѣтъ, най-низкото е животинското. Най-възвишеното за настъ е най-низкото на Божествения свѣтъ! Вие ищмате представа за една математическа формула, съ която се занимаватъ - квадратурата на кръга. Ако ви интересува вие. Ако квадратурата представля вашия животъ! Квадратурата на кръга съ условията, които съществуватъ въ ози кръгъ! Квадратъ е основа разумното, което въ дадения случай може да използвате. Въ дадения случай не може да използвате всички условия на квадратурата. Затуй тя спада въ друга областъ! Ние искаеме да разрешимъ смисъла на живота! Смисълъ на живота никога не може да разрешимъ. Защо Господъ създадъ свѣта, оставете тъзи въпросъ! Може да направишъ разрешението на смисъла на този животъ, сегашниятъ животъ какъвъ е! Направишъ една погрѣшка, оставете тази погрѣшка. Когато се гради една къща, ищма ли погрѣшки? Всичко влага ли се? Но неже не знаятъ хората. Ако биха или умни, ищма да оставатъ нито една праминка. Понеже не съ умни, колко каль, колко пъсъкъ, колко трѣски оставатъ? Ако биха били умни, всичко ще се тури въ работа! Казвамъ: гледамъ всички искате друг да уреди вашия животъ. Казвате: Да има едно общество. Туй общество вече съществува! Слънцето, което грѣе, грѣе заради тебе. Слънцето е едно общество звездите съ друго общество, вѣтърътъ е друго общество, дърветата, рѣките съ друго общество. Земята на която живѣте, съ едно общество. Казвате: Какво знаятъ хората за тайните, които съ скрити въ земята? Какво знаятъ хората за тайните, които съ скрити на слънцето? Всъки денъ изгрѣва, какво знаете за слънцето. При това разрешавате единъ въпросъ: като иде човѣкъ въ оня свѣтъ какво ще прави? Какво ще прави въ оня свѣтъ? Азъ да ви кажа. Какво ще прави цигуларъ като влязе въ оркестъра? Ще свири, разни парчета! Него вата почтеност зависи отъ свирнята, ще вземе ищко място, или първъ цигуларъ или втори цигуларъ. Или басъ ще свири, или чело, или алтъ, или ищко тромбонъ ще свири, или арфа, или тъпанъ ще ~~живи~~ бие! Не когато той иска, но ще чака въ цѣлия оркестъ като дойде времето, тогава ще удари тъпана, ще вземе участие и ще слуша, какъ свирятъ другите.

Сегашнитъ хора всъки иска да биде самостоятеленъ, иска да биде капелмайсторъ, да бие тълана както той иска. Тълана ще биешъ, както ти искашъ, когато си вънъ отъ оркестъра. Когато си въ оркестъра ще го биешъ точно на определеното място. Казвамъ: споремъ мене животъ е една драма, трагедия и въ края симфония. Въ сръдата ет трагедията, въ края е симфонията. Ние сега минаваме отъ драмата въ трагедията. Остава да опитаме, какво ще биде Следниятъ животъ на хората който дойде на земята, той ще биде симфоничъ животъ, разуменъ животъ. Сънцето изгръва, вие имате тия условия. Казвате: Къде е Господъ? Помнишъ диханието на Бога, казвашъ, къде е Господъ. Той те е оживилъ, казвашъ, къде е господъ. Дойде една свѣтла мисълъ, казвашъ, къде е Господъ. Въ твоята свѣтла мисълъ е Господъ. Сънцето е въ своятъ ръчи, ние не може да запознаемъ лжитъ, лжитъ ни заподизавъ. То е Божествениятъ лжъ, който действува. Дойде едно приятно чувство въ тебе, казвашъ: Къде е Господъ. Въ туй приятното чувство, въ тази топлинка направишъ нѣкоя хубава постъпка. Въ тази постъпка въ дадения случай, въ туй проявление е Господъ. Казвашъ, къде е Господъ, никъде нѣма да го намѣришъ. Ако хората можеха досега да го намѣрятъ, свѣтътъ би се оправилъ. Всички хора търсятъ Господа тамъ, дето никой не го е намѣрилъ. Ако азъ ви демъчълата месечина, може да ви дамъ крепостенъ актъ за месечината да имате въ България, че Месечината въ България, бега може ли да да се ползвате отъ крепостенъ актъ за месечината безъ крепостенъ актъ. Безъ крепостенъ актъ може да се ползвате отъ слънцето и неговата енергия. Безъ крепостенъ актъ може да се ползвате отъ звѣздите, отъ въздуха, отъ водата, отъ всичко може да се ползвате.

Седимъ и казвате, какво ни е далъ Господъ. Чудни сме. Несмѣтни богатства имаме. Ако пуснете една муха въ една библиотека, интересува ли се? Ще я същне, ще остави визитната си картичка на нѣкоя свещена книга и ще си замине. Ще каже: азъ съмъ кацала, ходила съмъ по свещената книга. Ходила е по свещената книга, но нищо не е чела. Казвамъ: Ние, съвремени тъ хора ходимъ по свещените книги въ свѣта и на нито единъ отъ васъ не му иде на ума да отвори книгата и да чете. Казвате: азъ това видяхъ, това сънувахъ. Оставете вашите сѫнища. Сънътъ е една почивка. Следъ като си сънувалъ, ще идешь да работишъ. Действителниятъ животъ е работа. Шо е животътъ? Една свещена работа. Шо е сънътъ? Една свещена почивка. Благодари на Бога, че си спалъ, починалъ си. Като станешъ, пакъ на работа. Вие искате на земята да бъдете щастливи. Покажете ми вие единъ щастливъ човѣкъ. Има ли нѣкой щастливъ пророкъ, има ли нѣкой щастливъ поетъ, философъ? Има ли нѣкой учителъ, който щастливо да е живѣлъ? Нѣма нито единъ. Драмата и трагедията са минали, сега тръбва да опитате симонията на живота. Като минемъ презъ драмата и трагедията, единъ курсъ отъ мячни работи, ще дойде разумниятъ животъ. Казвате: Какво съмъ научилъ отъ толковъ години? Ако носишъ една цигулка и 20 години не свиришъ, на този показашъ, каква е, кой я е направилъ. Може да е хубаво направена, може да е петъ десетъ милиона, но ти не може да свиришъ, пъкъ не я давашъ и другъ да свири. Се таки тръбва да дойде нѣкой да свири на тази цигулка. Най-първо тръбва да дойде нѣкой артистъ да научи да влѣзе въздухъ, да те научи, какъ да живѣшъ. Азъ считамъ човѣшкото тѣло най-красивиятъ инструментъ, който Богъ ни е далъ. Ние го носимъ. Какви несмѣтни богатства се криятъ въ ума на човѣка, какви несмѣтни богатства се криятъ въ сърдцето на човѣка.

какви богатства се крият въ душата, въ духа. Ние търсимъ богатства отвънъ. Турцитъ казватъ: Какво му е чайрето, колаятъ му какъвъ е. Най-първо научете се да бъдете доволни отъ работите. За какъмъ, ти си се изгубилъ въ планината горе въ у бурната ноќи. Не е ясно. Когато се изясни небето, ти се среширатъ добре.

Казвамъ: Най-важното сега е свѣтлата мисълъ. Най-важното е едно благородно чувство, което прониква. Най-важното е една благородна постълка. Единъ цигуларь, който наложи на добре свири, той постълва. Единъ цигуларь, който внася съдържание въ музиката, то е неговото чувство. Който дава красота на туй ~~музиката~~, то е неговиятъ умственъ животъ. Въ свиренето цигулката взема участие, неговото сърдце, неговиятъ умъ и неговата душа взема участие. Въ всяка една постълка умътъ тръбва да взема участие и сърцето тръбва да взема участие. Казвамъ, толкозъ години азъ наблюдавамъ: гръшните въ българия съ започнали да ставатъ по-духовни, понеже иматъ една мисълъ за гръшко ветъ си. Българи нътъ е крайно материалистиченъ. Народътъ е доховенъ, но е материалистиченъ. Българи нътъ за една педя земя. Въпросъ прави. За една пъдя земя развали отношенията си съ братъ. После тръбва да се научите. Азъ забелязвамъ, вие нъмате ~~нуждени~~ уважение. Азъ ви дадохъ свобода, но вие злоупотръбихте. Всички се е подигналъ и казва: Азъ съмъ свободенъ. Единъ човѣкъ, който не почита другитъ, не е свободенъ. Единъ човѣкъ, който не люби хората, не е свободенъ. Единъ човѣкъ, който не може да прави добро, не е свободенъ. Единъ човѣкъ, който не използува условията, не е свободенъ. Всички тъ хора днесъ служатъ съ насилие. Безъ законъ да служишъ, то е свобода. Съ законъ свобода нъма. Въ християнски свѣтъ нъма свобода. Ние сме ограничени, чакаме да умремъ. Ние сме подъ законъ. Смъртъта вече е по стария завѣтъ.

Всичкото нещастие въ свѣта какво е? Н Е П О С Л У ШАНИЕ

П О С Л УШАНИЕ

Всичко седи въ послушанието. Всичко произтича отъ непослушанието, всички нещастия произтичатъ отъ непослушанието, всички блага – отъ послушанието.

Казвате: Какъ ще се оправи? Като започнемъ да слушаме любовъта, онова, което Богъ говори, ние ще се оправимъ, не свѣтътъ. Тъй ако ходимъ въ непослушание всички нещастия ще вървятъ подиръ насъ. Може да си богатъ, може да имашъ милиони, стомахътъ ти е разваленъ, дробоветъ ти съ болни, какво те ползува богатството. Нищо не те ползува. Животътъ има смисълъ само въ послушанието да не е разваленъ инструментъ, съ който Богъ ни е надарилъ. Вие сте чудни по нѣкой пътъ. Вие чакате нѣкой лѣкаръ да ви нагрѣва съ нѣкая лампичка. Господъ е поставилъ едно слънце, на което може да се грѣте. Като не се грѣете на него, че чакате нѣкой лѣкаръ да ви нагрѣва. Нѣма да оздравите. Ако се грѣете методически на слънцето, не цѣлия денъ, но половинъ часъ ако се грѣете съ мисълъ, повече ще придобиешъ, ожколкото цѣлъ денъ да четешъ книги въ нѣкая библиотека. Какво ме ползува единъ царь? Какво ме ползува една хубава, красива мома? Азъ ходя подиръ нея, захласналъ съмъ се, искамъ да се охеня заради нея. Тя е царска дъщеря, че иска да знае заради мене. Пиша писма, че не може да живѣешъ безъ нея. Ти безъ момата може да живѣешъ, безъ слънцето не може да живѣешъ. Единствената красива мома, то е слънцето. Като го видишъ това слънце, ще му пишешъ писма. Единствената красива мома, безъ която не може, то е свещениятъ пламъкъ, диханието на Бога, въздухът Единствената свещена мома това е водата. Единствената свещена мома, това е хлѣбътъ. Безъ тази мома не можешъ. Безъ другитъ външни моми можешъ. Като видишъ красивата мома, нарисувай портрета ѝ, радвай се на това, че тя мисли

Ти искашъ да я вземешъ. Не си прави илюзии, защото досега никой не я уе взелъ. Мислишъ ли ти, че единъ денъ слънцето съ крепостенъ актъ може да го имашъ? Казва: Този е мой мжъ. То е първото заблуждение. Нѣкой нарисувалъ картина и ти казвашъ, че тази картина е твоя. Оставете се отъ тия заблуждения. Най-първо вие на кого принадлежите. Вие сте робъ на другитъ и заблудвате другитъ, искате да владеете другитъ. Да се оженишъ, да имашъ жена, деца. Че бѫдешъ като нѣкое овце и ще бѫдешъ робъ на условията. Жена ти и децата ти ще ги взематъ, че ги колятъ. Ако вашитъ мисли ги изядатъ, ако вашитъ чувства ги изядатъ, ако вашиятъ постапки ги изядатъ, де е вашата свобода, я ми кажете. Че тогава трѣба да мислите. Ако вие най-малкото не можете да разберете, ако за малко нѣщо, като ни ви бутне човѣкъ, го давате подъ сѫдъ. Съвременниятъ хирурги турятъ на операционната маса, изваждатъ червата, бѣркатъ, рѣжатъ, хичъ не го давашъ подъ сѫдъ. Нѣкой ще те бодне, ти го дадешъ подъ сѫдъ. Азъ не съмъ за сѫдъ да се сѫдите. Ако е нѣкой богатъ милионеръ, дай го подъ сѫдъ. Но той голтакъ, нѣма петъ пари, глобяятъ го сто хиляди лева. Че го затворятъ, че трѣба да плащаши заради него. Остави голтака. Ще го дамъ подъ сѫдъ. Като го адешъ подъ сѫдъ, ще се тревожишъ, че кажешъ: Изяде ми паритъ. 20 години ще разправяшъ. Такива ижъ галтаци не ги давай ѹе подъ сѫдъ. Ако е богатъ, не го давай подъ сѫдъ, каки: Ако може половина на това, което има да ми давашъ, дай ми го. Съ сладки думи всичко може.

Азъ виждамъ, вие най-първо отношение къмъ Бога нѣмате. Всички давате съветъ на Господъ, искате да заставите Господъ, какво да направи. Всѣки ден му четете нотации. Така не става. Гледамъ вие страхъ Божи нѣмате. Страхъ от закона имате, треператъ ви гашитъ, но страхъ Божи нѣмате. Сега като ви говоръ така, какво разбирате, вие може да ме разберете криво. Оцапани сте, ходили сте на екскурсия, завалѣлъ дѣждъ, потни сте, гашитъ ви кални, искате да идете на randevu. Казвамъ: Иде се преоблечи, иди на баня, изми се хубаво, облечи се хубаво и иди. Като ти направятъ забелешка, казвате: Ти ли ще ми давашъ урокъ. Хората не искатъ кални хора, искатъ хора добре облечени. Кой ще ни приеме, когато ние влизаме кални? Най-първо имайте една обсада обхода. Когато си скъренъ, когато си тихъ, имашъ недоразумения не влизай въ къщата на приятеля си. Когато имашъ най-хубавите мисли, най-хубавите желания, посети своя приятель. Когато си въ своето нещастие, не го посещавай. Отъ гледището на природата е така. Значи да дойде единъ прокаженъ при мене да си покаже проказата, да ми носи проказата. Да дойде, когато е здравъ. Като е богатъ хичъ нѣма да дойде, като е беденъ, че ме търси. Не отъ любовъ. Азъ говоря отъ името на природата. Че говоря за обикновени човѣшки работи. Паритъ нито се ядатъ, нито се пиятъ. Хлѣба ако не го ядемъ, други ще го щадятъ. Не сме ние единственитъ, не сме ния факторитъ. Казвамъ: Ние сега не чакаме да се оправи свѣтъ. Не да се оправи свѣтъ, обратното, ние ще е оправимъ свѣтъ. Казва: Какъ мѣй. Много мислите за себе си. Представате си зимно време 20 души съ отишли на планината, всичко иматъ, вземали си, но кибритъ не съ си взели. Ида на планината, кой е онзи, който ще запали огъня. На съвременния свѣтъ трѣба една запалка. Всичко иматъ, запалка нѣматъ. Този животъ, който сега водимъ, той е зима, той не е пролѣтъ, зименъ денъ е.

После всички вие се смущавате. Гледамъ тукъ постоянно смущения, всѣки проповѣдва. Съ проповѣди свѣтъ нѣма да се оправи, забръква се свѣтъ. На хората свирене, трѣба, нищо повече. На гладния хлѣбъ трѣба да

се даде. На онзи, който се задушава, въздухъ тръба. На онзи, който се блъска вечерно време, свѣтлина тръба да има. Всъко стълкновение е признакъ, че ние сме въ ноќь. Изгубилъ самообладание, вечеръ е. Въ свѣтлината никой не може да направи погрѣшка. Новѣкъ при любовнта не може да направи пакость. Любовнта е денъ. Животъ на безлюбието е ноќь. Свѣрзани нѣща сѫ. Сега като дойдемъ до тия дисхармонични нѣмае азъ нѣмамъ право да ви говоря, защото този банкеръ, при който ще ви пратятъ, ще ви кретира, щомъ сте плащали. Казвамъ: Идете да вземете пари отъ него. Казва: Шо ги прашашъ при мене, тѣ сѫ глупци, нишо не плащатъ, не искатъ да работятъ. Много скържавъ банкеръ. Вие седите 20 години ме слушате, имате желание, но какъ да го кажа, користолюбие имате. Доста прогресъ имате, доста обуща имате, доста скъсанни дрехи имате, книги имате, доста прогресъ имате. Нѣкой отъ васъ имате 30, 40 прераждания. Имали сте 30, 40 жени, по стотина деца сте имали въ тия прераждания. Виждамъ, имали сте говеда, коне, какво не сте имали. Виждамъ нѣкой отъ васъ сте били царе, заповѣдвали сте на свѣта, сега ви виждамъ прости хора. Казвате: Какво да правимъ? Едно време оправяхте свѣта. Едно време бѣхте княгини, всичко знаехте, какъ тъй вие, които оправяхте свѣта, сега нишо не знаете. Вие сте изучавали законите. Захаръта на буки сте яли, като се стопи захаръта, бучките ги нѣма. Казвате: Къде отиде захаръта. Въ водата отиде. Туй, което човѣкъ не може да зѣдъри, то не е реално, то е сънка. Туй царственото въ настъ тръба да го задържимъ. Нѣма по царствено отъ любовнта. Нѣма по царствено отъ знанието, нѣма по царствено отъ свободата. Най-хубавото нѣщо, царственото е да имашъ свобода въ себе си.

Сега ще ви говоря на единъ човѣшки езикъ. Азъ ще свиря нѣкой обикновени работи. Тръба да свиря и да прообразя свѣта. Този цигуларь свири сега. Работата е най-хубавата свирня. Мисълта е най-хубавата свирня. Добри тѣ чувства сѫ най-хубавата свирня. Добрѣ постапки това е свирня. Безъ свирня, нѣшъ безъ музика нишо не може да се свѣрши. Музиката е симфония на живота. Вземете една тръба на единъ астрономъ, тръбата говори. Астрономъ говори чрезъ тази тръба. Една цигулка, единъ инструментъ, чрезъ който разумното говори въ свѣта. Ако единъ цигулкар може да издава хубави звуци, защо човѣкъ да не издава? Дайте въ ръчетъ на единъ добъръ цигуларь една отлична цигулка, ще свири. Ако тази цигулка попадне въ ръчетъ на единъ обикновенъ човѣкъ, ще скърца. Оставете въ васъ да свири добриятъ цигуларь. Оставете сърдцето на живота да действува въ васъ. Нѣма да свиря класически музика, музиката на Бахъ, Бетовенъ, Шоцартъ, тѣ сѫ голѣми работи и за бѫдеще тѣ сѫ мячни работи още за свирене. Ако ви свиря много мячни работи ще се обѣркаже умътъ ви. Лесно ще свиря, да си обясните. Може да свиря нѣщо българско. Всъкога когато свиря, нѣшъ тръба да се чистя. Тази картина ми даде, какъ се е обрѣзуvala музиката, какъ се е образувала българската тъжна музика, и живата музика. Класическата музика има своето място. Драмата е трагедията, имат образуватъ тъжната музика. Добриятъ животъ обраzuva хубавата музика, симуонията.

Сега картината имате. Ще ви свиря частъ. Азъ нѣмамъ много време.
/Учи Учителътъ свири/.

Свѣрши се старата епоха, сега иде симуонията. Разумното, което иде, ще бѫде още по-хубаво. Азъ не съмъ се занимавалъ много съ музиката, малко съмъ се занимавалъ. Интересува ме. Казвамъ: Човѣкъ тръба да мисли, че може

да постъпва добре. Всички може да свирите. Няма по-хубаво няшо от хубавата човешка мисъл. Няма по-хубаво няшо от хубавите човешки чувства. То е пъла музика. Когато душата се проявява ако ние не знаемъ на свѣта да свиримъ, какво ще носимъ съ цигулката. Казвате: Да дойде Господъ да проправи свѣта. Всѣки единъ отъ насъ е единъ органъ на Бога. Ръцетъ трѣбва да показватъ, какво може да направишъ. Краката трѣбва да показватъ, какво може да направишъ. Всички ние въ даденъ случай може да направимъ няшо

Седимъ и чакаме да се свърши войната. Войната е едно благословение за човечеството. Понеже опитностите, които хората добиватъ, тия милиони хора, които умиратъ, ще научатъ много хубави работи. Ние, които страдаме, ще научимъ много хубави работи. Сега не сме сигурни. Сигурност има само кога то обичаме Бога, Който може да ни пази. Само Богъ е, Който може да предозира злото. Безъ Бога, както въ Скопие бомбите ще дойдатъ. Догледнешъ, този изчезналъ. онзи изчезналъ. Какво ни ползва умиването на този и онзи. Че чакаме за бѫдеща една свобода. Умрѣлите хора значи сѫ свободни въ гробищата. Умрѣлите хора не се нуждаятъ отъ свобода, живитъ се нуждаятъ отъ свобода. Ние, които сме свързани, казваме: Това ще направимъ, онова ще направимъ. Оставете, какво може да направите. Ти слънцето не може да носишъ, земята не може да носишъ, на въздуха не може да заповѣдашъ. Може да направишъ да служишъ на ума си. Може да направишъ да служишъ на сърдцето си. Може да направишъ да служишъ на душата си доброволно. Богъ не е същество, което се занимава съ настъ. Той не е оставилъ. Онъзи, които се занимаватъ съ настъ, сѫ други. Де е Господъ, Който се занимава. Той говори тихо, казва: Бѫдете добри. Ти искашъ да бѫдешъ богатъ. Добро съ пари не се прави. Ти искашъ да имашъ гостилиница. Добро съ гостилиница не се прави. Гостилиницата е излѣзла отъ доброто. Самата гостилиница не е добро. Ако не знаешъ, ще станатъ много спорове. Училището не е добро, то е проводникъ на доброта. Навсъкажде може да се прави добро. Има една философия, една религия, една наука, които произвежда тия нещастия. Разбраниятъ всички тия нѣща произвеждатъ нещастията.

Считайте, че свѣтът е много добъръ, ние не го разбираме.

Сега това, което ви свирихъ има нѣщо, което ще ви засене, добре знайте. Нѣкои нѣща не сѫ за васъ. Тази пѣсенъ, която свирихъ, се разви по цѣлия свѣтъ и ще има влияние. Никой не може да се противи. Тѣ сѫ звукове, не може да се противятъ. Тѣ като свѣтликата, топлината, тѣ ще разтопятъ. Не гърмотевицитъ на богоvezъ ще оправятъ свѣтъ. Божествената мисъл, която трѣбва да мине през нашите умове, Божествената любовъ, която трѣбва да мине през нашите сърдца и Божествената сила, която трѣбва да мине през нашите души, тѣ ще оправятъ свѣтъ. Богъ чрезъ настъ ще оправи свѣтъ.

Добрата молитва.